

Maquinetes i papereres

Article 156. L'altre dia vaig llegir un estudi que em va entusiasmar. Provenia de la Universitat de Lió i parlava sobre els 156 indrets que la gent busca per descansar de la feina i poder conversar amb els companys de manera informal. Segons l'informe, aquests llocs comuns de descans són el que dona vida a la gent. A més a més, a mesura que et vas fent gran, canvien d'ubicació i s'adapten a la necessitat concreta.

Sent més específics. Segons aquest estudi, la màquina de cafè i la fotocopidora se n'emporten la palma als 40 o 50 anys, i són els llocs preferits per tenir bones converses. Als 20 i 30 són els passadissos de les universitats, el bar i també els cotxes diürns i nocturns. Però el millor és el lloc comú de quan tens 10 anys. Resulta que és... Bé, potser que us ho expliqui després del millor de la meva setmana.

Tercer lloc. La cerimònia dels Globus d'Or (Canal +). Em va en-

'I la festa segueix', de Josep Maria Espinàs, és un llibre deliciós

cantar que l'alfombra vermella estigués passada per aigua. La forma com feien anar els parai-gües, com tapaven les seves paretles i evitaven mullar-se, va donar-hi un toc diferent. Podies intuir veritats sota l'aigua.

Segona posició. *En tierra hostil*. Una pel·lícula adrenalínica que fa que acabis amb l'esòfag en tensió. Mai desactivar una bomba ha estat tan ben relatat. Brutal, impactant i plena de sorpreses!

Primer lloc. *I la festa segueix*, de **Josep Maria Espinàs**. Un llibre absolutament deliciós i carregat de petites històries que et deixen totalment emocionat. M'entusiasma el capítol titulat *Primera flassada*. La teoria que desenvolupa sobre les as i els elements que fan calor resulta fascinant. ¡Bravo mestre!

I tornant als llocs comuns de trobada amb amics. Segons l'estudi, als 10 anys aquest lloc és la paperera del col·legi on anaves a fer punta al teu llapis quan veies que algun amic era allà. La paperera era perfecta per parlar i riure mentre feies veure que afileves el llapis. I la veritat és que de sobte vaig recordar aquells instants viscuts al voltant d'una paperera i m'hi vaig sentir totalment identificat. Jo diria que no s'ha aconseguit mai un millor lloc comú. Quines ganes de tornar-hi. De manera que... ¿quan quedem per fer punta i explicar-nos quatre tonteries? ≡